

staaende ved det af den højtærede Finansminister og Flertallet foreslaaede, at der anvendes sagkyndig Medhjælp, thi jeg indrømmer fuldt ud, at det er vanskeligt at vurdere Skove, da de ere saa lidet Genstand for Handel, og da det ikke er hver Mands Sag at vurdere dem. Men jeg vil meget nødig se, at Renindtægten skulde lægges til Grund, hvis dermed menes, hvad jeg antager, at der gør. Imellem de gode Følger af denne Reform, er netop den, at man kommer bort fra den Urimelighed, som hidtil har bestaaet med Hensyn til Beskatningen af Skovene og stiller dem paa lige Fod med andre Landejendomme. Det er noget af det, jeg sætter mest Pris paa. Det er for mig af principiel Betydning. Jeg skal hermed slutte, idet jeg har faaet sagt det væsentligste af, hvad jeg havde paa Sinde.

Kofoed: Jeg ønsker i Tilslutning til, hvad vi have ført fra den ærede Ordfører, at gøre et Par Bemærkninger til de Ændringsforslag, som ere stillede under Nr. 1 og 10 og som vedrøre Bornholms Beskatningsforhold. Der blev i Aaret 1897 her i Tinget af Finansminister Hørring fremsat et Lovforslag om en Del af de direkte Statsskatters Overgang til Kommunerne. I dette Forslag bestemtes det i § 1, at Smørskatten paa Bornholm skulde fikseres, altsaa ansættes til et vist i Loven foreskrevet Beløb pr. Pd., som den ikke maatte overstige. Den samme Bestemmelse fandtes i det følgende Aar paa de Forslag, som da bleve fremsatte. Da der saa senere i Samlingen 1900—01 blev Tale om at indføre Ejendomsskyld, foreslog Landstingsflertallet, at den paa Bornholm kun skulde svares med $\frac{2}{3}$ af, hvad der paalignedes det øvrige Land. Dette blev tiltraadt af Finansministeren og vedtaget her i Tinget. I det nu foreliggende Regeringsforslag findes ligeledes en Bestemmelse om, at Ejendomsskylden paa Bornholm kun skal være $\frac{2}{3}$ af, hvad den ellers er. Af alt dette fremgaar det, at man paa Grund af de særlige Beskatningsforhold paa Bornholm har fundet Anledning til forskellige Lempelser i de almindelige Regler for denne Øs Vedkommende. Det er noget, som man fra alle Sider har været enig om. Jeg har tidligere her i Tinget haft Lejlighed til at give Oplysninger om Skatterne paa Bornholm. De Skatter, som ved denne Lov skulde afskaffes, udgøre der kun Trediedelen eller Halvdelen af, hvad de ere i det øvrige Land. Jeg skal ikke komme ind paa en Gentagelse af, hvad jeg før har

sagt, men jeg skal dog pointere, at Bygningssafgiften paa Bornholm kun svares med Halvdelen af det sædvanlige Beløb, og at man ved Beregningen af Ligningskatten for Købstæderne, hvilken Skat jo ogsaa foreslaas ophævet ved dette Forslag, kun beregner Folketallet med $\frac{1}{3}$ af, hvad der er Tilfældet andre Steder. Fremdeles findes der paa Bornholm en Del andre Statsskatter, som alle ere Grundskatter, og som have en ret betydelig Størrelse, men disse Skatter nævnes ikke i det foreliggende Forslag. Derimod omtales de i Udvalgsbetænkningen Side 4, og hele Udvalget stiller med Henblik paa dem Ændringsforslaget under Nr. 1. Dette Forslag gaar ud paa, at der i næste Rigsdagssamling skal forelægges et Forslag om, at de Afgifter, der paa Bornholm og enkelte andre Egne af Landet have Karakteren af Statsskatter, men ikke ere indbefattede under dette Lovforslag, skulle bortfalde. Ændringsforslag Nr. 10 bestemmer saa paa den anden Side, at Reglen om, at Ejendomsskylden paa Bornholm kun skal svares med $\frac{2}{3}$, udgaar. Jeg kan i visse Maader sympatisere med den Tanke at stille Bornholm lige med det øvrige Land, hvad Beskatningen angaar, og jeg kan selvfølgelig ganske slutte mig til, hvad Udvalget udtaler i Betænkningen Side 5, at naar man ved en Skattereform afskaffer alle faste Statsskatter og samtidig afløser Tiendeafgifterne, vil det ikke være rigtigt at lade nogen Del af den Slags Skatter og Afgifter blive tilbage for nogen enkelt Landsdel. Jeg paaskønner derfor i høj Grad Ændringsforslag Nr. 1. Tager man begge de to Ændringsforslag under et, vil det i Forhold til Regeringsforslaget medføre en Gevinst for Landet og et Tab for Købstæderne derovre. Det sidste beklager jeg. Muligvis kan der dog ved et andet her foreliggende Forslag raades lidt Bod derpaa. Hvorledes Bornholm i det hele vil blive stillet, kan man endnu ikke rigtig overse. Der foreligger en af Generaldirektoratet for Skattevæsenet foretagen Undersøgelse og Indberetning, som er dateret den 17. Marts 1902; angaaende Jordebogsafgiften paa Bornholm. Af denne fremgaar det, at naar man bortser fra de egentlige Arvefæsteafgifter, ere de nævnte Jordebogsafgifter i det mindste i det væsentlige at betragte som Statsskatter, og det stemmer ogsaa med min Opfattelse. I de 30—40 Aar, jeg har praktiseret paa Bornholm som Landinspektør, tør jeg nok sige, at jeg har vundet noget Kendskab til de bornholmske Skatteforhold, og at disse